

Posudek na bakalářskou práci

David Sillmen, Výmarská republika v krizi 1922-23: společensko-politické důsledky hyperinflace. Bakalářská práce IMS FSV UK, Praha 2010, 53 str.

David Sillmen se ve své práci věnuje tématu rozmanitých vlivů německé hyperinflace (a zároveň i otázce působení a významu Gustava Stresemanna). Práce je z převážné míry vystavěna chronologicky s důrazem na popis průběhu hyperinflace a vnitropoliticky turbulentního počátku dvacátých let. Zároveň však v první části práce autor stručně charakterizuje inflaci i hyperinflaci z hlediska ekonomie.

Práce je v rozhodující míře založena na zpracování odborné sekundární literatury – skutečnost, která by se v jiném případě možná mohla stát předmětem kritiky, avšak vzhledem k tomu, že téma je na jedné straně v německé (i anglické) literatuře dostatečně a detailně zpracováno, na druhé straně jsou však v českém prostředí jeho znalosti více než kusé, je podobný shrnující přístup oprávněný.

Práci hodnotím celkově jako vydařenou, a to z následujících důvodů:

- a) Autor si v širší příslušné odborné literatury dokázal vybrat skutečně základní práce, považované obecně za „klasická díla“ k dané problematice – převratnou práci Feldmanovu z osmdesátých let v oblasti výzkumu německé inflace, diskutované studie Borchardtovy, odborníka na německé hospodářské dějiny v meziválečné době, i Mommsenovu práci o Výmarské republice, považovanou za jednu ze základních dějepisných syntéz dané epochy.
- b) S touto relevantní cizojazyčnou sekundární literaturou dokáže samostatně pracovat a dospívat na jejím základě k vlastním podloženým soudům.
- c) Práce přes své téma není v žádném případě výlučně ekonomicky orientované – naopak: Sillmenovým východiskem je zcela oprávněná teze o úzké souvislosti mezi inflací (resp. konkrétní německou hyperinflací roku 1923) a politikou, kulturou či morálkou: jeho zmínka o o rozpadu hodnot v důsledku rozpadu hodnoty „peníze“, dosud považované za něco stálého, za něco, na co se lze v životě spolehnout, je více než výstižná a – přestože není samozřejmě originální – umožňuje autorovi stručně a výstižně charakterizovat atmosféru inflační doby v Německu.
- d) Podobně autor věcně vystihuje i další rozměry inflační doby v Německu, její vítěze i poražené a zcela správně diferencuje mezi jednotlivými společenskými a profesními skupinami.
- e) Nakonec považuji za pozitivum práce i zpracování vnitropolitických událostí v Německu počátkem dvacátých let – nárůst pravicového i levicového extremismu, rúrskou krizi, pasivní odpor i separatistická hnutí.

Na základě výše uvedených aspektů inflační doby autor nakonec dospívá k závěrečnému zhodnocení významu inflace / hyperinflace pro úspěch nacionálního socialismu.

Jedinou drobnější výhradu mám ke struktuře práce – autor zbytečně detailně dělí text své studie na řadu kapitol, v některých případech o rozsahu jediného odstavce. U práce čítající přibližně 50 str. je podobně rozsáhlé dělení (více než 30 kapitol hlavního textu) zcela zbytečné a pro její plynulost ale i návaznost argumentů kontraproduktivní. (Další formální připomínka se týká seznamu literatury – proč není řazen abecedně?)

V každém případě se autorovi podařilo téma (které sice není v žádném případě v německém dějepisectví nijak objevené) zpracovat a jasně a výstižně představit. Autor přitom dokáže vystihnout na konkrétní otázce to podstatné. Stejně tak oceňuji i tu skutečnost, že přes rozsáhlost cílů, které si v úvodu práce klade, se autorovi daří udržet logickou provázanost textu, takže jeho závěry jsou přesvědčivé.

Z těchto důvodů hodnotím práci stupněm **výborný**

Ota Konrád

Praha, 12.6.2010